

jeho na veř. budově školní mohlo by případně považováno býti se strany škol. úřadů za ne zcela nestranné. Opřel tedy žal. úřad na rozdíl od stolice prvé svoje rozhodnutí o dva důvody, a to jednak, že jde o odznak spolkový, jednak že odznak ten má povahu politickou.

Pokud jde o tento druhý důvod, dlužno otázku, zda odznak nějaký má povahu politicko-stranickou, posouditi podle poměrů v přítomnosti daných. Nezáleží na tom, zda odznak ten v době svého vzniku a snad i v dobách pozdějších měl ráz všeobecného odznaku tělocvičného bez všelijakého významu vedlejšího. Právě okolnost, že určité kruhy pěstující tělocvik zvolily si z důvodů stranicko-politických jiný odznak, což zástupce stížnosti výslovně také připustil, kdežto ostatní zůstaly při odznaku původním, ukazuje na to, že tomuto starému odznaku vedle jeho původního významu dostalo se ještě také významu jiného, stranicko-politického, při čemž jest lhostejno, jestliže mu snad tento jiný význam přiřkládají jen ony kruhy, jež jako výraz svého odchylného smýšlení politického zvolily si odznak jiný. Jestliže pak žal. úřad za těchto okolností chtěl se vyvárovati toho, aby vnější výzdoba veř. školy vzbuzovala dojem, že dozorčí úřady školské protěžují názory určitého směru politického, nelze v tom spatřovati žádnou nezákonnost.

Poněvadž tedy již tento druhý důvod sám dostačil k vydání potíraného zákazu, nemusil se nss zabývati zákonností důvodu, jež pro udržení tohoto zákazu v platnosti uvedl žal. úřad na místě prvé, a musel stížnost zamítnouti jako bezdůvodnou.

#### Č. 8015.

**Zaměstnanci veřejní. — Školství. — Řízení správní (Slovensko):** Generální finanční ředitelství v Bratislavě není příslušno rozhodovati o své újmě o žádosti pensionovaného profesora středoškolského za ponechání drah. přídavku na studujícího syna podle zák. č. 394/22.

(Nález ze dne 7. června 1929 č. 11.433.)

Prejudikatura: Boh. A. 7573/28.

Věc: Ladislav B. ve S. proti generálnímu finančnímu ředitelství v Bratislavě o drahotní přídavek.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Podáním z 20. října 1926 domáhal se st-I, profesor gymnasia v. v., dalšího poukazu drahotního přídavku na syna Zoltána pro školní rok 1926/27, připojuje příslušné osvědčení rektorátu vys. školy zeměd. v Brně. Výměrem ze 6. května 1927 nevyhovělo gřř žádosti té, poněvadž syn Z., roz. 22. října 1905, nepokračuje ve svých studiích nepřetržitě ve smyslu ustanovení § 6 zák. č. 394/22. Podáním z 28. července 1927 opakoval st-I svoji žádost, kterou odůvodňoval tím, že jeho syn již v roce 1921 po 4 měsíce byl na smrt nemocen a že nemoc po maturitě v roce 1923 se obnovila, což doložil lékařským vysvědčením. Nař. výnosem odkázalo gřř na výnos ze 6. května 1927, podotýkajíc, že



tento výnos je konečný a není proti němu v instančním pořadí opravného prostředku. — — —

Rozhoduje o této stížnosti, uvážil nss toto:

Nejprve bylo z povinnosti úřední zkoumati, zda nař. rozhodnutí bylo vydáno úřadem k tomu příslušným.

V daném případě jde o otázku, přísluší-li st-li nárok na přídavek na dítě po rozumu zák. č. 394/22. Jde o drahotní přídavek k odpočivným požitkům dle § 15, resp. § 6 odst. 4 tohoto zák. Ježto drah. přídavky tvoří adnex odpočivných požitků, dlužno za příslušné k přiznávání drah. přídavků považovati ony úřady, kterým přísluší rozhodovati o odpočivných požitcích samých, ledaže by v pozitivních předpisech stanovena byla příslušnost úřadů jiných.

Povolování normálních pensí přiznáno bylo již podle výnosu býv. min. fin. z 8. listopadu 1855 č. 19.467 (srovn. Poss. 379) i politickým a justičním úřadům zemským, které arciť se měly dohodnouti se zem. úřadem finančním. Totéž bylo v zásadě stanoveno cis. rozhodnutím z 29. dubna 1860 (výnos býv. min. fin. z 29. září 1860 č. 3866 — srovn. Poss. 417), jímž bylo politickým i justičním úřadům zem. uděleno právo, poukazovati u kamerálních úřadů normální pense, ovšem zase v dohodě s úřady fin. Na těchto předpisech nebylo nic změněno ani výn. býv. min. fin. z 26. března 1869 č. 5300 (Srovn. Poss. 463), ježto podle tohoto výnosu jsou úřady finanční povolány učiniti pouhá pokladniční opatření, kdežto přiznání neb odepření drah. přídavku není pouhým pokladničním opatřením, nýbrž adm. rozhodnutím o právním nároku.

Ježto platnost předpisů těchto podle zák. č. 269/20 a č. 270/20 rozšířena byla na Slov., jsou i na Slov. k vyměřování odpočivných požitků a tedy i k rozhodování o drah. přídavcích pensionovaných úředníků příslušny rozhodovati služ. úřady poukazující, arciť v dohodě s úřady finančními. Na této kompetenci úřadů resortních nebylo nic změněno ani zákonem č. 394/22. (Srovn. též nář. Boh. A. 7573/28).

St-li, jakožto profesoru reálného gymnasia poukázány byly zaopatřovací požitky dekretem min. škol. z 5. května 1925. Bylo tedy napadené rozhodnutí, kterým gfř rozhodovalo o nároku st-le na přídavek na syna po dovršení jeho 18. roku po rozumu § 6 zák. č. 394/22, vydáno úřadem nepřislušným, i bylo je proto podle § 7 zák. o ss zrušiti pro nezákonnost.

Č. 8016.

**Zaměstnanci veřejní. — Zdravotnictví:** \* Při stanovení rozdílu podle § 8 zák. č. 236/22 mezi požitky, přiznanými obci obecnímu lékaři státem převzatému, a požitky příslušejícími mu v státní službě podle smlouvy služební, jest přihlížeti i k mimořádným přídavkům (vál. podpoře, drah. přídavku, náhlé výpomoci), jichž lékař až do převzetí do smluvní státní služby od obce požíval.

(Nález ze dne 7. června 1929 č. 11.520.)

**Prejudikatura:** Boh. A. 5164/25.

**Věc:** Josef Sch. v S. proti župnímu úřadu v Košicích o služební požitky.